

[Indenrigsministeren.]

man være forberedt paa eventuelle Vanskeligheder med at fremskaffe de fornødne Lokaler til Brug for Sessionerne, ligesom det muligvis kan blive svært at skaffe Hotelplads til Sessionernes tilrejsende Medlemmer. Jeg finder det derfor naturligt, at Udskrivningscheferne som en sidste Udvej faar Mulighed for at rekvirere de fornødne Lokaler og Værelser m. m. Bestemmelsen er som sagt kun tænkt som en Nødudvej og maa selvfølgelig ikke misbruges. Udskrivningscheferne vil af Ministeriet blive instrueret om, at de som hidtil overvejende maa holde sig til offentlige Lokaler, og at de — hvis saadanne ikke er til Disposition — saa vidt muligt bør skaffe de fornødne Lokaler ved Lejemaal, saaledes at Rekvisition kun finder Sted, saafremt disse Muligheder ikke er for Haanden.

Jeg skal med disse Bemærkninger til-lade mig at anbefale dette Lovforslag til en baade hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 282 af 30. Juni 1941 om Udbyttebegrænsning m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 69).

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Fibiger): Jeg har den Ære for det høje Folketing at forelægge Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 282 af 30. Juni 1941 om Udbyttebegrænsning m. v.

Lovforslaget, der har været behandlet i Landstinget og er enstemmigt vedtaget der, gaar ud paa, at man forlænger den Lov, man fik allerede den 30. Juni 1941 om Udbyttebegrænsning. Loven var da gældende for et Aar og er siden blevet forlænget Aar for Aar. Jeg mener, at som Forholdene nu er, kan man ikke lade den udløbe, men at vi har Brug for de Bestemmelser, som findes i Loven, endnu i Aar, og jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lovanordninger under Arbejds- og Socialministeriet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 121; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 142).

Sagen sattes til Forhandling.

Einer-Jensen: Det foreliggende Lovforslag vedrørende Lovanordninger under Arbejds- og Socialministeriet gaar ud paa at bekræfte disse Lovanordninger og for alles Vedkommende med Undtagelse af Lovanordning Nr. 125 at gøre det uden Ændringer. Vedrørende den nævnte Lovanordning foreslaas det, at Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, som har opbrugt det 3-, 4- eller 5-aarige Maksimum for Understøttelse, eller som ikke opfylder Arbejdsløshedslovens Bestemmelser i § 15 vedrørende præsteret Arbejde, ligeledes kan oppebære den i Lovanordningen omhandlede Hjælp.

Naar denne Ændring er foreslaaet, er det, fordi den Krisetid, vi befinder os i, ikke mindst hvad angaar Mangelen paa Brændsel og elektrisk Kraft, har gjort, at en Række Medborgere har været længere arbejdsløse end sædvanligt og dermed har mistet Retten til yderligere Understøttelse.

I Bemærkningerne er der gjort Rede for alle de forskellige Fag, som er ramt haardst af Krisen, og jeg kan ikke se andet, end at alle maa være enige om, at den Situation, vi er i, ikke maa føre med sig, at Arbejdsløshedskassemedlemmer skulde komme i den Situation at maatte tage offentlig Understøttelse, maaske oven i Købet med Virkning.

Foruden den Række af Arbejdsløshedskasser og de Grupper af Arbejdsløshedskassemedlemmer, der er nævnt i Bemærkningerne, vil jeg gerne nævne endnu en Gruppe. Der er en Række af Arbejdsløshedskassernes Medlemmer, som ikke har ønsket at tage Beskæftigelse for den tyske Værnemagt, og det har naturligvis ført med sig, at naar de tilhørte et af de Fag, som var haardt ramt, og de altsaa ikke ønskede dette Arbejde — og Arbejdsløshedskasserne